

at Sogneraadsformanden som Legitimation for Beløbets Anvendelse aflægger Kvittering, og det hvad enten Beløbet holdes inden for de 15 Ore eller med Amtsrådets Samtykke gaar ud derover. Udvalget mener ikke, at der er nogen Fare ved at give Kommunalraadene en saa lille Myndighed, som den her tilfattede. Naar man kunnet give de kommunale Raad den Myndighed, som man har givet dem ved forskellige Loves Udførelse, mener Udvalget, at man ogsaa dristig kan lægge denne Sag i deres Haand; men for at forebygge, at denne Myndighed ikke skal misbruges, har Udvalget ment, at en saadan Bevilling bør vedtages i to paa hinanden følgende ordinære Sogneraadsmøder, og hver Gang skal et Flertal af Sogneraadets samtlige Medlemmer have givet et saadant Forslag sin Stemme. Jeg tror, at Udvalget er enigt om, at dette lille Lovforslag vil have sin Betydning for at gøre det muligt for Landkommunalraadene at sikre sig saa dygtige Sogneraadsmænd som muligt. Det er sikkert ikke i nogen Kommunes Interesse, at der ofte skiftes Sogneraadformand. Der gaar selv for de mest begavede Mænd ikke liden Tid hen, før man bliver fortrolig med at udføre Sogneraadets forfættelige Hverv, og det er ikke heldigt, at Kommunerne alt for ofte blive Prøveklud for uerfarne og uforsøgte Sogneraadsmænds Eksperimenter. Udvalget mener, at det vil bidrage til, at man mere og mere sørger for at sikre sig Sogneraadsmænd, som ville blive ved Bestillingen i en længere Aarække, og det vil være baade i Sogneraadets og i vedkommende Kommunes velforstaaede Interesse. Udvalget vil ikke have, at det, som her foreslaas, skal betegnes som en Løn for vedkommende Sogneraadformand. Udvalgets Forslag gaar ud paa, at Sogneraadet stiller en Medhjælpssum til Raadigheden for vedkommende Sogneraadformand; hvorledes han anvender den, om han anvender den helt til lejet Medhjælp eller selv udfører, overlades til de stedlige Forholds og til vedkommende Sogneraadformands Afgørelse. Udvalget mener, at den bedste Kontrol i saa Henseende er det vedkommende Kommuneraad, der hvert Aar skal give Bevillingen og gentage den i to paa hinanden følgende ordinære Møder. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgets Indstilling, idet jeg udtaler min Glæde over, at det er lykkedes at opnaa fuldstændig Enighed i Udvalget om Affattelsen af Forslaget, og jeg ønsker og haaber, at den ærede Indenrigsminister med sin sædvanlige Beredvillighed og Smødelommen over

for Folketinget ogsaa vil stille sig velvillig over for denne Sag, saaledes som den nu foreligger for Tinget.

Indenrigsministeren (Ingersleb):

Af de Dplysninger, der fremstafedes efter Udvalgets Omse gennem Ministeriet fra de forskellige Amtsråd, turde det med tilstrækkelig Tydelighed fremgaa, at det bliver nødvendigt at lovgive om dette Emne. Man vil jo blot ved en flygtig Gennemlæsning straks se, at Forholdene nu, uagtet man synes at have en ret klar Bestemmelse for sig i Kommunalloven af 6te Juli 1867, ordne sig meget forfættelig i de forskellige Amtsrådsretse, og at de Krav, der stilles, ere meget uensartede baade med Hensyn til Behandlingen og med Hensyn til den Kvittering, der forlanges for Anvendelsen af Beløbet. Altsaa for saa vidt er jeg enig med Udvalget i, at man kommer til at lovgive om dette Emne, det vil ikke være til at undgaa efter mit Skøn, som Sagen er kommen til at staa. Ministeriets Opfattelse har været en anden end adskillige af disse Amtsråds, og det vil let ses, at naar man holder sig nøje til Kommunalloven, saa kunde Ministeriet ikke give anden Resolution end den bekendte, nemlig Skrivelsen af 15de September 1890. Om man er gaaet en absolut heldig Vej i Lovforslaget, er et andet Spørgsmaal, og det kan maasse nok trænge til nærmere Overvejelse. Den ærede Ordfører nævnedes Sogneraadsmændenes Hverv eller en Del af dem i hvert Fald. Ja, det er jo Sogneraadet, hvem disse Hverv paahvile, medens Sogneraadets formand skal styre paa Sogneraadets Vegne, og det vide vi vel, at Bestillingen kan være nøjsommelig nok. Men vi vide ogsaa, at naar den ærede Ordfører skildrede det saaledes, at Sogneraadets formand ogsaa maatte afgive Lokale for Sogneraadet (Berntsen: Nej, til Opbevaring af Arkivet) ... til at opbevare Arkivet og til Sogneraadets Møder, at det har Sogneraadets formand jo slet ikke at gøre; der er ingen Tvivl om, at han kan have Krav paa en saadan Ordning, at Sogneraadet skaffer ham Lokale og skaffer ham et Lokale, hvor Arkivet kan opbevares; det er for mig slet ingen Tvivl underkastet. Nu er Forholdet vel ordnet paa meget forfættelig Maade, men naar man ser Dplysningerne fra samtlige Amt, saa vil man finde, at man alle Vegne har lagt Hartkornet til Maalestok og intetsteds er gaaet over til det, som Udvalget foreslaar, nemlig at lægge Folketallet til Grund. Altsaa, der kunde være Spørgsmaal, om det ikke nærmere kunde undersøges, om man skal blive staaende ved det, som hid-